

was. Maar ook hier, waar het de beoordeeling geldt van de handelwijze van een medicus, stel ik de vraag: wie uwer, Nederlandsche collega's, zou zijn patiënt, zijn kind, zijn vrouw in narcose laten brengen om een theorie te laten toetsen, om een verschijnsel te laten demonstreeren?

Dezelfde schrijver zegt over dezelfde patiënt: het meest waarschijnlijk komt het mij voor, dat de patiënt slaap voorgewend heeft, toen men haar buik ging bespieden. Aan bekwame verpleegsters was n.l. verzocht op te letten of de buik in den slaap dik was.

Was aan die verpleegsters gezegd, dat zij eerst den buik en dan de pupillen van de patiënt moesten bekijken, dan was *zekerheid over het al of niet slapen* verkregen en behoefde geen *vermoeden van simulatie* te worden uitgesproken. In den slaap toch zijn de pupillen nauw, speldeknopgroot; wordt de patiënt wakker, dan verwijden zij zich plotseling sterk en worden eerst daarna tot de normale wijdte, overeenkomende met de sterkte van de lichtbron, teruggebracht. Dit pupillenspel verloopt langzaam genoeg om door een bekwame verpleegster te worden opgemerkt.

Onze ongevallenwet zal ons weldra meer dan tot dusverre in aanraking brengen met personen, ziekteverschijnselen vertoonende, die aan simulatie zouden kunnen doen denken. Wel zullen er simulanten komen, maar laat ons op onze hoede zijn met de diagnose „simulatie” en trachten elke *geoorloofde* methode van onderzoek tot onze beschikking te krijgen, die kan voorkomen, dat wij een lijdende aanzien voor een simuleerende, tot nadeel van hem en van ons.

Amsterdam, Februari 1902.

J. KUIPER.

Volgens een besluit van het congres van geneesheeren verbonden aan levensverzekerings-maatschappijen in September hier gehouden heeft zich gevormd: *l'Association Internationale des Médecins-experts de compagnies d'assurances*.

Het doel der vereeniging is in hoofdzaak alle vragen die op geneeskundig gebied voorkomen bij verzekering op het leven en bij ongelukken te behandelen, de statistieke arbeid in verschillende landen te centraliseeren, mede te werken tot het uitvoeren der besluiten genomen in de gehouden en nog te houden congressen en een bulletin uit te geven waarin deze zaken behandeld worden en datgene wat op dit gebied gepubliceerd wordt te verzamelen.

In eenige landen en ook in ons land hebben zich comités gevormd en het eerste bulletin is verschenen. Dit is verzonden aan al de leden van het congres met het doel hen uit te noodigen zich bij het Nationale Comité aan te sluiten, dat zich voorstelt op deze wijze behalve de bevordering van het doel van de „Association” een nationale vereeniging te vormen waarin ook meer lokale vragen zullen kunnen behandeld worden.

Collega's die aan levensverzekering-maatschappijen op eenigerlei wijze verbonden zijn, kunnen zich voor het lidmaatschap aanmelden bij den Secretaris van het Nationale Comité Dr. L. C. VAN DER MEULEN, Plantage Fransche Laan 11 B of bij den ondergeteekende.

Amsterdam, 10 Februari 1902.

J.B. VAN GEUNS.